

РЕШЕНИЕ

№ 41872

гр. София, 15.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева
Адриан Янев

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9591** по описа за **2025** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. П. В. срещу решение № 2628 от 14.07.2025 г., постановено по НАХД № 7368 по описа за 2025 г. на Софийски районен съд, с което потвърден електронен фиш (ЕФ) серия К № 7573648, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на касатора на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1, вр. ал. 2 ЗДвП.

Излагат се съображения за допуснати съществени процесуални нарушения от страна въззивната инстанция, изразяващи се в това, че в съдебното производство е конституирана ненадлежна страна, а именно „Смарт строй груп“ ЕООД. В тази връзка се поддържа, че касаторът е лишен от правото да участва в производството. Пояснява, че ЕФ не е конкретизирано точното място на извършеното нарушение, тъй като е посочено 1-ви км. (бенз. Петрол), а това разстояние се състои от 1000 метра, на което се прилагат различни скоростни режими. Счита, че протокола за АТСС е отразено, че АТСС е разположено на разстояние от 150 метра след пътен знак В26, а това е след кръстовището на околновръстния път, при което отпада въведената забрана с обсъждания пътен знак.

Ответникът СДВР не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Счита, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Касационният съд, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които съдът следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

За да потвърди електронния фиш, въззивният съд, е приел за установено, че на 31.05.2023 г. в 15:59 часа в извън населено място по АМ „Т.“, при 1-ви километър, с посока на движение от [населено място] поле към [населено място], се движело моторно превозно средство - лек автомобил марка „Тойота Рав4“, рег. [рег.номер на МПС], собственост на А. П. В.. Било поставено автоматизирано техническо средство – видеосистема MD1192, която заснела цитираното моторно превозно средство, като отчела скоростта на движение на същото, а именно 106 км./ч., при ограничение на скоростта от 80 км./ч., въведен със знак В26. С оглед на това бил издаден процесният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 7573648, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 3 от ЗДвП на А. П. В. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1, вр. ал. 2 от ЗДвП. В електронния фиш било посочено, че разрешената скорост на движение била 80 км./ч., което ограничение било въведено с пътен знак В26, а установената скорост на автомобила 106 (след приспадане на толеранс от 3 %), т. е. допуснато било превишаване на разрешената скорост с 26 км./ч. Направен извод, че нарушението е извършено при условията на повторност, тъй като преди това за същото нарушение е издаден ЕФ серия К№3959798 от СДВР срещу жалбоподателя, който е връчен на 30.07.2022 г.

Съдът е извел и правните си доводи, мотивирали го да потвърди издадения ЕФ. Приел е, че при издаването му е спазена установената форма и същият съдържа всички изискуеми реквизити. Нарушението според въззивния съд е безспорно установено от разпечатаните показания на техническото средство и приложения снимков материал. На следващо, място съдът е счел, че скоростта, с която се е движел процесния автомобил към момента на заснемането му е правилно определена. Приел е още, че наказващият орган законосъобразно е приложил квалифицирания състав за повторност.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият съдебен състав констатира, че фактическата обстановка по делото е установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са всички необходими и относими към предмета на доказване писмени и веществени доказателства. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата, въз основа на които това е направено.

Настоящият съдебен състав споделя мотивите на съда за законосъобразност на обжалвания ЕФ. Районният съд е проявил процесуална активност и след като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото доказателства, анализирайки същите, е обосновал извод, че в

конкретния случай касаторът е извършил нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното моторно превозно средство, а според чл. 21, ал. 2 ЗДвП, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В случая е налице ограничение на скоростта 80 км/ч.м въведено с пътен знак В26 за сигнализиране на ограничение на скоростта, различно от посоченото в чл. 21, ал. 1 ЗДвП. В тази връзка правилно е отчето, че е налице превишение на скоростта с 26 км./ч.

Настоящият съдебен състав приема за правилни и изводите на СРС за доказаност на извършеното нарушение в условията на повторност. Безспорно е установено, че с ЕФ серия К№3959798, издаден от СДВР, жалбоподателят е бил санкциониран за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП – превишаване на скорост, който е връчен на 30.07.2022 г. и влязъл в сила след 14 дни, доколкото не обжалван. Процесното нарушение е извършено на 31.05.2023 г., т. е. в рамките на едногодишния срок и е идентично с предходното – и двете са за нарушение, свързани с превишаване на скорост. Следователно налице са предпоставките, визирани в чл. 182, ал. 4 от ЗДвП за налагане на глоба в двоен размер.

Не се споделят възраженията, че в ЕФ не е посочено мястото на нарушението, тъй като е извършена надлежна индивидуализация на мястото на нарушението, а именно 1 – ви километър на АМ „Т.“ (до бензиностанция „Петрол“), с посока на движение от [населено място] поле към [населено място]. Не се касае за цялото продължение на 1 – ви километър, доколкото изрично е посочено, че мястото е до търговски обект, а именно бензиностанция „Петрол“.

Не се споделят възраженията за отпадане действието на пътен знак В26, тъй като в протокола е записано неговото действие, а АТСС се е намирал на 150 метра от пътния знак. Голословни са твърденията за наличието на кръстовище, намиращо се след пътния знак, а и тези възражения се опровергават от снимковия материал към протокола.

Не се споделят възраженията за конституиране на ненадлежен жалбоподател по делото, тъй като с разпореждане № 6445/20.05.2025 г. е разпоредено да се призове жалбоподателят А. П. В. за съдебно заседание, а в протокола от съдебно заседание като жалбоподател е отразено същото лице. В тази връзка съдът правилно е конституирал А. П. В. като жалбоподател по делото.

Служебно се констатира, че при призоваване на жалбоподателя в призовката е допусната грешка, изразяваща се в това, че посочено юридическото лице „Смарт строй груп“ ЕООД. Посоченото нарушение не е съществено, тъй като не ограничава правото на А. П. В. да участва в производството. Това е така, тъй като в жалбата е посочен адрес за кореспонденция [населено място], пл. „Съединение“ № 3, ет.4, офис 411, а като адресат се сочи адвокат С. П., който е упълномощен от жалбоподателя, видно от приложеното пълномощно пред първата инстанция. Призовката е изпратена до посочения адрес, като допълнително е отразено името на процесуалния представител. Същата е получена от този процесуален представител – адвокат С. П., който не е направил възражение по повод погрешно изписаното име на жалбоподателя в призовката. В тази връзка е налице надлежно уведомяване на жалбоподателя, чрез неговия процесуален представител, за насроченото съдебно заседание, поради което не се ограничава правото на участие в производството. Още повече, че впоследствие е подадена молба от

процесуалния представител на жалбоподателя, с която не се възразява за даване на ход по делото и е изразено становище по същество на спора.

Предвид изложеното, решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2628 от 14.07.2025 г. по НАХД № 7368 /2025 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.